

והגדת לבניך- יציאת בני ישראל למרכז אמריקה

היה זה בחצות הליל בטרם לשולחן החג הסבנו,

ומבלי שביציאת מצרים הגדנו,

אט אט מרחבי הארץ התקבצנו.

בניגוד לבני ישראל, שמבית עבדים נמלטו,

אוחזים במעט חפצים שנארזו,

אנו הצאצאים עתירי מזוודות ומטלטלים

וכנראה איש איש באמתחתו שפעת דולרים.

מנקיפות המצפון על נטישת הילדים

בארץ הקודש, אט אט מתנקים.

בטיסה טרנסאטלנטית למזו אמריקה פעמינו שמנו,

ולזכר גרוש ספרד במדריד הייתה תחנתנו.

מדריכנו הלירי בעל חוש ההומור ועתיר הידע אותנו הזהיר:

"את הכסף ובמיוחד את הדרכונים –אין להפקיר".

אתגר לא פשוט בפניו עמד -

את קיבוץ הגלויות להפוך לעם מלוכד,

ולשונות בתחומי העניין ולבליל "השפות" להתאים ז'אנר אחד.

לזכותם של חברי הקבוצה יאמר

שבדרך כלל את הנחיות המדריך הטיבו לשמר.

הרבה חוויות צברנו במהלך הימים:

תמונות, מראות, וידע רב מדברי הימים

על תרבויות עתיקות, חגיגות ופולחנים,

על פעילויות וולקניות, יצירת היבשות והופעת ההרים והרכסים.

ואנו בני החורין בסבלותינו בהצלחה חלקית את השמות משננים:

גוודלופה, צ'יצ'יקטלנאנגו, ואולמקים

כשאטיטלן, מונטה וורדה, סאן קריסטובל, סאו חואן צ'מולה, אליהם מצטרפים.

למזלנו צפירת הרגעה במהרה נשמעה:

"אל תתאמצו לשנן על מנת לזכור, העיקר ההתרשמות הכללית והחויה".

וכך קיפצנו מתחנה לתחנה,

את עצת חיימנו מאמצים בשמחה,

הגואה שבעתיים עם כל הצלחה

לשלב רכישת מתנה ועוד מתנה.

כבוד מיוחד הענקנו לגוודלופה הקדושה,

את כובעינו הסרנו בכניסה לקתדרלה, שלכבודה

ברוב הדר נבנתה אך קצת בנטייה.

ביקור במקדשים ובפירמידות מתקופת האולמקים,

פירמידת השמש והירח, שהוד והדר קדומים אותן מעטרים.

הדגמה מדהימה של שיח האגבה עתיר השימושים,

שחוסך פינוי זבל ומחזורים.

המוזיאון האנתרופולוגי ארכיאולוגי המדהים בתצוגותיו,

עליו חלפנו, לצער רובינו, ביעף.

למזלנו חזינו בלוח השנה של האצטקים,

בפסלי ראש ענקיים של האולמקים,

ובשכיות חמדה, מתרבות משתמרת של בני המאיה.

חזינו בפירמידות, שבג'ונגל נחשפו,

אלה שלכבוד המלך פאקל וקרוביו ניבנו.

שיאו של המסע, שליציאת מצרים הושווה -

חציית הגבול בין מכסיקו לגוואטמלה,

חויה מצמררת של ליסטים בדרכים,

לאחר שצלחנו את חבר השודדים

על תיקינו ומזוודותינו הועלנו על רכבים -

זכר למרכבות האלים וצבא המצרים.

בגוואטמלה נכונה לנו הפתעה,

אלינו מפקדת נשית הוצמדה -

סנדרה המדריכה שופעת ידע ואנרגיה.

גם צפיפות מפחידה הייתה בין החוויות

בצ'צ'יקטלנאנגו, עת כבשנו ושרדנו את שוק הפרחים, הירקות והמזכרות.

משימת החילוץ וההצלה הסתיימה בהצלחה,

כי הרי בידיה של סנדרה המדריכה הופקדה.

אותנו הוליכה המפקדת מספר ימים

בוויה דלורוזה היא דרך הייסורים.

הופתענו כשאנטיגואה את פנינו קבלה במרבדי פרחים.

אך מהר מאד האשלייה חלפה -

השטיחים שבצבעוניותם וצורותיהם מרהיבים

נפרשו לכבודו של ישו בדרכו למרומים.

לגוואטמלה הייתי שולחת את שר הדתות וכמה רבנים

ללמוד איך שתי אמונות ודתות מתקיימות

בהרמוניה ללא פרוק קואליציות וללא משברים.

נפרדנו מגוואטמלה ומסנדרה היקרה

בעצבות מסוימת ועם לחי רטובה מדמעה,

כי גוואטמלה היא כמעט המדינה היחידה,

שאת ארצנו אוהבת ואת ירושלים מנציחה.

פנינו לקוסטה ריקה, אליה הגענו בטיסה ישירה.

התמסרנו ליערות הגשם, כשאנו במלוא הציפיה

לחזות בבעלי חיים שאת פנינו יקדמו בכל שמורה.

עמלנו קשה על מנת אותם לגלות,

שטנו בנהרות ובתעלות

מחרפים נפשנו בסכנות,

והכל על מנת שנזכה לפחות בעצלן לצפות.

הפלגנו בקאטמרן בפסיפיק, כשאנו מלאי חלומות:

זו ההזדמנות היחידה במופע דולפינים לחזות.

לצערנו הכל השתבש והדולפינים הומרו בגשמי זלעפות.

שיפודי הדגים שהוגשו על הסיפון ערבו לחכיננו,

וכך גם סטייק הדג שהוגש במלוננו.

האזור עתיר הרי געש, שחלקם בפעילות,

אך לשמחתנו אותנו קבלו בידידות.

את שמורת הר הארנאל, הגבעה הוולקנית והאגם הקפנו כמו גדולים,

כשאנו נפעמים לנוכח הנופים הירוקים.

דבר לא עצר בעדנו לגמוע מסלולים

למרות שלעיתים חזרנו רטובים.

מדליות הוענקו לבני החורין צאצאי המכבים,

עת רחפנו באומגת שבעה עשר הכבלים

גבוה, גבוה מעל צמרות העצים.

כמעט איש לא נעדר מכוחותינו בזו המשימה,

שעבורי אישית הייתה חוויה משמימה, תרתי משמע.

בעת שסיירנו בשמורת מנואל אנטוניו שלחופי השקט באוקיינוסים

רחפו, קפצו ורקדו לפנינו כאלים – קרובינו הקופים.

על מנת לעורר את תאבוננו טרם הארוחה על גשר התנינים עשינו חנייה.

למזלנו הרב הדרך לסאן חוזה הבירה לא הייתה פקוקה,

מה שאפשר לנו לכובשה בסערה.

מבעד לחלונות צפינו במבנים וברחובות,

בדהרה שעטנו למוזיאון לצפות בתצוגה מרהיבה

מהתקופה הפרקולומביאנית טרום הפיכת קוסטה ריקה לקולוניה.
עבודות זהב לעיטור שליטים ולפולחנים , פרי ידיהם של אומנים מקומיים.
בתום ההצצה החפוזת דהרנו כולנו לתאטרון הלאומי – גאוות האומה.
כל כולו הוד והדר בהשראת העיצוב האירופאי בימים בו ניבנה.

צל"ש לאזרחים שגייסו את הכספים לבנייה
כדי לכפר על הבושה.
לאחר שצלמנו, התרשמנו ושטפנו עינינו,
בצעדים ובדילוגים האצנו פעמינו,
ובשעה טובה ולסיום המסע
הגענו למלוננו האחרון Holyday Inn בסאן חוזה הבירה.
בטרם אסיים ואעבור לברכות ולתודות, אתכם הסליחה,
על כך שדלגתי על ספור אהבה
ושפעת היצירות של דייגו ריברה ושל זוגתו הציירת קלו פרידה
ציירת מוכשרת ומפורסמת בזכות עצמה.
חווייה נוספת שלא הוזכרה בפגישת ההדרכה,
היא האהבה שמרעיפים בני האומה קוסטה ריקה על ארצם היקרה.
הדלות הניתנת מייד להבחנה וחיי העם בצל הקידמה,
אינה גורעת ממנה כהוא זה והיא אצלם עמוק בנשמה.

הימים חלפו, החוויות נאספו ומסתיים המסע,
כשהדולרים אוזלים והמזוודות עמוסות לעייפה.
קיבוץ הגלויות הפך לקופרדיאה -
בלשון המקומיים - קהילה.
כאיש אחד כולנו מתכנסים
רבע שעה לפני... מדוע? כי כולם רעבים.
וחיים האנציקלופדיה המהלכת וממלא מקומו של צוות "ארץ נהדרת"
על בני העדה מנצח, תרתי משמע.

תודה לך חיים על ימים ולילות נפלאים,

על ההדרכה המקצועית משופעת בידע אקדמי והמרתקת המונים.

על ההומור המתבל את הדברים ומרומם נפשם של מותשים.

וכמובן על האקסטרויות, שלנו הוענקו חדשות לבקרים.

תודה מיוחדת לכם בני הקהילה העליזה, כמובן בשם כל הקבוצה,

שלמרות השונות, התייצבתם בזמן ובשורה ישרה.

בנוסף אציין את אחוות הקנייניות

המעודדות אלה את אלה לרכוש מציאות ומזכרות.

כולן ללא יוצאת מן הכלל

להשתתף בריאליטי " הישרדות" כולן יכולות ואולי אף לזכות -

בדרך למלון לנפוש לקראת הטיסה הארוכה,

דבקו במשימה, וקראו זו לזו : " הקניין שלייד הוא המשימה האחרונה"

תודו שיחסר לנו מפקד המזמינים:

" דג? סטייק בקר?, עוף?, או מנה לצמחונים?"

ראינו עד כמה זה חסר במטוס בו הוגשו מגשים מבישים.

אסיים באיחולים ובברכות,

שנזכה כולנו ובקרוב להמשיך במסעות

להנות, להתרשם ולכבוש ארצות,

ולבקשת חיים, גם קצת לפרגן לפגאסוס.

ניצה

אפריל 2017

